

Tänk på att allemansrätten är begränsad i naturreservatet. Du som besökare får inte:

- Fånga, störa eller skada däggdjur, fåglar, grod- och kräldjur, skada deras bo- och lekplatser eller samla ägg
- Plocka eller samla in arter av olika slag med undantag för bär och matsvamp
- Klättra i boträd eller medvetet uppehålla dig närmare rovfågelbo, lya eller gryt än 100 meter.
- Göra åverkan på mark, block, växtlighet, torr träd eller annan död ved
- Framföra motordrivet fordon på barmark

Förvaltare av naturreservatet:

Länsstyrelsen i Jämtlands län
 +46 (0)10 225 30 00,
www.lansstyrelsen.se/jamtland

Bergs kommun
 +46 (0)687-161 00, www.berg.se

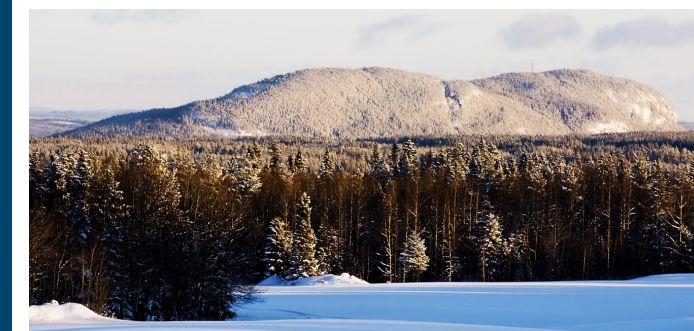
Länsstyrelsen
 Jämtlands län

Produktion, text och foto: Länsstyrelsen i Jämtlands län, 2012.
 Tryck: Taberg Media Group.

Hoverbergets naturreservat

Hoverbergets naturreservat

Några kilometer norr om Svenstavik sträcker sig en högrest halvö ut i Storsjöns vatten. Hoverberget upptar den större delen av halvön och reser sig mer än 250 meter över vattnet. Den västra sidan är brant och otillgänglig men i öster klättrar flera byar högt upp på den flacka sluttningen. Där det öppna landskapet ger vika breder ett naturskogsliknande område ut sig. Här finns frodigt gröna granskogar och hällmarker med knotiga gamla tallar. Den dramatiska naturen bjuder på stup, klipphällar och hisnande utsikter.

Skogen

Stora delar av Hoverbergets skog har klarat sig undan det moderna skogsbruket och träden har fått växa och dö som de vill. Det ligger stammar och grenar huller om buller på marken. Grenarna hänger lågt och långa sjok av lavar stryker mot huvudet på vandraren. Man gör nog gör bäst i att hålla sig på stigarna om man inte vill klättra över stock och sten. Det är inte lätt att ta sig fram i en gammal skog. Vi människor kanske inte tycker att det ser så inbjudande ut men många växter och djur gillar den här miljön. Olika mossor, lavar, insekter och svampar lever i döda träd och på skrovliga stammar. I skuggan under träden gömmer sig skira blommor som linnea, ögonpyrola och spindelblomster.

På torrare platser på berget breder i stället magra, lavrika tallhedar ut sig. Här knastrar renlaven under fötterna på vandraren. Ljung, kråkbär och lingon är nästan de enda färglickarna där de sticker upp gröna, mjuka grenar ur allt det torra, grå.

Lavar och varma berg

Rasbranter, bergväggar, klippblock och djupa raviner kan kännas som riktigt ogästvänliga platser. Men de är perfekta tillhåll för många arter. Framför allt är det olika mossor och lavar som finner fäste på stenar och klippor. Sällsynta lavar som gillar både ljus och hög luftfuktighet klamrar sig fast på mossiga bergväggar och på bergets väst- och sydväst-sida, ofta i skydd av skogen. Här växer bland annat jättelav, getlav, peltula och elfenbenslav.

Ett berg som har en brant sida som vetter mot något annat håll än norr kallas för ett sydväxtberg. Berget blir exponerat för solljus och klipporna suger åt sig och konserverar solvärmen. I närheten av berget blir klimatet behagligare och växtsäsongen blir längre. Närmast klipporna kan det bli riktigt varmt, även tidigt på våren. Här lever växter som är ovanliga för våra breddgrader. Från sprickor i berget hänger svartbräken och gaffelbräken och i bergfoten växer getrams och stinknäva.

Sprickor och grottor

Hoverberget består framför allt av porfyr. Det är en bergart som är hård men som spricker ganska lätt. Porfyren vilar på ett svagt sluttande lager av alunskiffer, som är labilt i sidled och fungerar som ett glidlager. Den ostadiga grunden och porfyrens sprickbenägenhet gör att Hoverberget lätt spricker, och att sprickorna kan bli stora. Det finns därför massor av mindre grottor och sprickgrottor på berget.

En av de stora sprickor som bildats kallas för Rämnan. Det är en halvcirkelformad klyfta som skär långt in i bergets västra sida. Den avtecknar sig tydligt och är till och med synlig från vägen. Den är cirka 400 meter lång och bara 30 meter bred på det bredaste stället. Rämnan bildades när ett stort block porfyr lossnade och gled iväg en liten bit på alunskiffern tills en skåra bildats mellan blocket och berget.

Hoverbergsgrottan är den största grottan på Hoverberget. Den bildades på samma sätt som Rämnan men klippblocket som lossnade föll tillbaka och blev stående, lutat mot berget. Under det lutande blocket har ett stort hålrum skapats. Grottan är öppen för besökare sommartid.

Mörka hål och sprickor kan se lockande ut att krypa in i, men kan dölja branta schakt, omöjliga att ta sig upp ur utan rep. Eftersom porfyren lätt spricker kan rasrisken vara stor.

Besöksinformation

Under turistsäsong finns en servering i Toppstugan, högst upp på berget. Här finns också ett utkikstorn, bord och bänkar. Utsikten är anslående och man har hela södra Storsjöbygden vid sina fötter. Vill man njuta av skogen finns det flera stigar att välja mellan. Från parkeringen vid toppen leder bland annat en stig mot Rämnan. Efter en vandring på drygt en kilometer når man ravinen där man kan betrakta branta klippor och stora tallkronor från Rämnan kant.

Det finns också stigar som startar nedanför berget. Stigarna bär delvis brant uppför och det kan vara lite besvärligt att ta sig fram. Det behövs rejäla skor och bra kondition. En stig börjar vid Hembygdsgården, en annan strax norr om Hoverbergsgrottan och en tredje börjar en bit upp på bilvägen upp för berget. Det finns också en gammal kyrkstig i nästan rakt nord-sydlig riktning tvärs över berget. Kyrkstigen underhålls inte av Länsstyrelsen.

Hitta hit

Hoverberget ligger cirka 7 kilometer norr om Svenstavik. Följ väg 321 mellan Svenstavik och Mattmar och följ skyltningen.